

Miljøverndepartementet
Avdeling for regional planlegging
Pb. 8013, Dep
0032 OSLO

Lilleaker 15.04.2002

Angående forslag om endringer i plan- og bygningsloven – tidsfrister i planbehandlingen

Det vises til høringsdokumenter datert 4. mars angående høring på endringer i plan- og bygningslovens bestemmelser om tidsfrister i planbehandlingen.

NORSKOG støtter forslaget om at det bør innføres tidsfrister i planbehandlingen. Dette er viktig både for å få en mer forutsigbar behandling som samtidig gjøre det enkle for søkerne å forholde seg til videre fremdrift i reguleringsprosessene.

NORSKOG har følgende merknader:

1. Tidsfrister krever at kommunene sikrer seg kapasitet og kompetanse for å gjennomføre saksbehandlingen
2. Det bør innføres en klar tidsfrist mellom første og andre gangs behandling i planutvalget, og den bør være kortere enn 24 uker
3. Enkelt saker som ikke blir behandlet innen fristene bør automatisk godkjennes

Ad. 1

I dag er det i mange tilfeller kapasitetsproblemer i kommunene som gjør at planbehandlingen tar lang tid. Samtidig har det i de siste årene skjedd en nedbemanning i fagkompetansen i kommunene. Dette gjelder særlig på skogbrukssiden. For å sikre en kvalitetsmessig best mulig behandling er det viktig at kommunene sitter på den rette kompetansen og har tilstrekkelig kapasitet for å vurdere ulike reguleringsplaner. Dette er også viktig når det nå fremmes forslag om styrke lokaldemokratier, jf. St. meld. nr. 19 (2001-2002) *Nye oppgaver for lokaldemokratiet – regionalt og lokalt nivå*.

Ad. 2

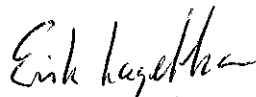
Etter NORSKOGs syn bør det innføres klare tidsfrister også for fase 3 i planbehandlingen. Et offentlig ettersyn med en tidsfrist på 30 dager er akseptabelt, men at kommunen skal ha 20 uker i etterkant før saken behandles i planutvalget for andre gang er unødvendig lang tid. At kommunene kun skal ha en rapporteringsplikt vil ikke være et tilstrekkelig press for å påskynde den administrative behandlingen. Til det er båndene mellom administrativt og politisk nivå i kommunene for sterke. Etter NORSKOGs syn bør det også i denne fasen være tilstrekkelig med 12 ukers frist, dersom det ikke er særlige hensyn som skulle tilsi noe annet. En frist over 12 uker bør derfor være unntak istedenfor regelen. Ofte er det en unødvendig stor detaljregulering av reguleringssøknadene som gjør at saksbehandlingen tar lang tid. Etter

at planutvalget har behandlet saken en gang, og fylkeskommunen, nabokommunene og statlig fagmyndighet har hatt innsigelsesmuligheter, bør kommunene kunne avgjøre disse sakene relativt raskt.

Ad. 3

Det bør også innføres sanksjoner dersom fristene i fase 3 – 5 ikke overholdes. Særlig i klare saker med lite politisk konfliktnivå bør saker som ikke er behandlet vurderes som godkjente dersom fristen ikke overholdes.

Med hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Erik Lagethon'.

Erik Lagethon
Næringspolitisk konsulent